

Enllestim el <u>repoker a la Falconera</u> amb la degana de la paret, l'evident xemeneia TIM. D'una lògica aclaparadora és limita a seguir fil per randa la pregona cicatriu que divideix en dos la paret. Escalada en ramonage còmode amb algun pas més picantó, com la sortida de la segona reunió, on un parabolt molt mal posat ens farà la guitza. De dificultat molt moderada, la via roman equipada amb parabolts, només tenint de menester cinc cintes, alguna baga i el Camalot del #2 si volem suavitzar un xic l'exposició.

Recordeu que La Falconera està afectada per l'Acord per a la regulació de l'escalada al Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. <u>Informeu-vos</u> abans de planejar escalar a la zona.

• Via: TIM

• Zona: Sant Llorenç del Munt – La Falconera

• Dificultat: V (D+)

Dificultat obligada: V

Llargària: 85 metres

Grau d'exposició: Alt

• Grau de compromís: Mitjà

• Equipament: Via equipada amb parabolts

Material: 5 cintes exprés, bagues per savines i opcionalment el Camalot #2

Orientació: EstValoració: ***

Aproximació:

Circulem per la carretera BV-1221 direcció Talamanca. Un cop passat el Coll d'Estenalles continuem aproximadament un quilòmetre fins un revolt molt tancat on podem aparcar el vehicle. Des d'aquest punt continuem a peu en direcció nord; passarem una primera formació rocallosa i de seguida trobarem un trencall a mà dreta (fita). El prenem i ràpidament començarem a baixar. Al poc temps trobarem un parell de cordes fixes que ens ajudaran a baixar la canal, que finalment ens menarà al peu de la paret. Només hem de resseguir el peu de la paret fins trobar la nostra via, tot just passada *La Que Faltava*.

L1(IV+)

La via comença per una canal terrosa i plena de boixos. Un cop travessem el tram vegetal quedem al peu de la bonica xemeneia. L'inici és dret i la roca bona. Als pocs metres podem llaçar una savina que ens protegirà el tram més compromès de la tirada. Progressarem en tècnica de xemeneia sense encastar-nos massa. Poc abans d'atènyer la reunió, trobarem l'única expansió del llarg. 35 metres, un parabolt.

L2(IV+)

Continuem per la xemeneia, ara na mica més estreta i amb més expansions. Al cap d'uns metres la xemeneia s'eixampla i fem alguns passos atlètic. També podrem encintar algun arbust i col·locar el #2. 20 metres, 4 parabolts.

L3(V)

Trobem el pas clau de la via per sortir de la renió; es tracta d'un moviment atlètic per superar un lleuger extraplom. Hi ha un parabolt molt mal posat, que és millor no encintar donat que dificulta el moviment. De seguida però, arribem a un gran boix que ens

permet assegurar-nos correctament. Continuem uns metres per la xemeneia fins que la situació ens fa sortir per la placa de la dreta. De seguida la paret ajeu i podem tornar cap a la xemeneia, ara més aviat una canal, fins sortir de la paret. 30 metres, 2 parabolts.

Descens:

Prenem el corriol que marxa cap al sud i en pocs minuts ens mena al vehicle.

El que més m'ha agradat:

- Bonica escalada en xemeneia, la més llarga de Sant Llorenç.
- Molt ràpida, perfecte per combinar amb altres vies.

El que no m'ha agradat tant:

• L'expansió que hi ha a la sortida de la segona reunió, molt mal posada, destorba. Endemés si volguéssim trampejar el pas a la fissura hi entra un tascó a caldo.